

"Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells"

1. La sola pobresa material no salva, però Déu estima especialment als necessitats.

2. El cristià no pot ser indiferent davant la pobresa material. Jesús vol que siguem solidaris, que compartim amb el qui no te o està sol, i no per la força sinó per amor. La caritat no és egoista.

3. I tots necessitem utilitzar coses -no som àngels- però sense fer-nos esclaus d'elles. La pobresa cristiana és despreniment, austeritat en l'ús dels bens materials.

4. És pobre d'esperit, en sentit religiós, el que se sent necessitat de Déu i dels altres. L'humil. El que es reconeix sense mèrits personals i confia sols en la misericòrdia divina. Són els "petits".

5. La infància espiritual, considerar-se fill petit davant Déu, ens recorda que tot li ho devem a Ell.

¿Ets humil davant Déu i els altres? ¿ets generós amb els teus bens, dones almoïna? ¿ets capritxós, fas despeses innecessàries?
--